

I. ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΚΑΤΑ ΟΦΕΙΛΕΤΗ ΤΕΛΟΥΝΤΟΣ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ

Υποστηρίζει η αντίδικος ότι η προσβαλλομένη διαταγή πληρωμής είναι άκυρη, επειδή τόσο στον χρόνο κατά τον οποίο καταθέσαμε στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση προς έκδοση της διαταγής αυτής, όσο και στον χρόνο κατά τον οποίο εκδόθηκε (και της επιδόθηκε) ο εν λόγω εκτελεστός τίτλος, η αντίδικος είχε κηρυχθεί σε κατάσταση πτωχεύσεως, δυνάμει της οικείας αριθ. 886/2004 αποφάσεως. Προς στήριξη δε κατά νόμο του προκειμένου λόγου της ανακοπής της, επικαλείται τις σχετικές διατάξεις του ισχύοντος Πτωχευτικού Δικαίου, κατά τις οποίες, από την κήρυξη της πτωχεύσεως τινός, αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα κατά του πτωχού, υπό την έννοια ότι από το ανωτέρω χρονικό σημείο και στο εξής οι πτωχευτικοί πιστωτές είναι υποχρεωμένοι να αναγνωρίσουν τις απαιτήσεις τους κατά του τελευταίου κατά την διαδικασία της πτωχευτικής επαληθεύσεως, εξαιρουμένων μόνο των πτωχευτικών πιστωτών, των οποίων οι απαιτήσεις είναι ασφαλισμένες με υποθήκη, ενέχυρο ή ειδικό προνόμιο.

Ο λόγος αυτός της ανακοπής είναι νόμω αβάσιμος. Διότι, σύμφωνα με τις ανωτέρω αρχή της αναστολής των ατομικών διώξεων κατά του πτωχού, στην απαγόρευση αυτή εμπίπτει και κάθε είδος κατάσχεσης (συντηρητικής ή αναγκαστικής), η αναγκαστική διαχείριση (άρθρο 1034 επ. ΚΠολΔικ) και η προσωπική κράτηση του πτωχού. ΔΕΝ ΕΜΠΙΠΤΟΥΝ ΟΜΩΣ ΣΤΗΝ ΕΝ ΔΟΓΩ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΕΚΕΙΝΕΣ ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ, ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΑΠΛΩΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ, ΚΙ ΟΧΙ ΕΝΑΡΞΗ Ή ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ. Επομένως, δικαιολογείται η έκδοση διαταγής πληρωμής κατά πτωχού, (αφού εκδήλως με αυτήν, ως εκτελεστό τίτλο, προετοιμάζεται η μέλλουσα αναγκαστική εκτέλεση κατά του καθ' ου) και απλώς ο πιστωτής δεν δύναται να προχωρήσει σε αναγκαστική εκτέλεση κατά του πτωχού με βάση την διαταγή αυτήν, ως εκτελεστό τίτλο, ενόσω αυτός τελεί σε κατάσταση πτωχεύσεως¹, δηλαδή μέχρι να κηρυχθεί η παύση των εργασιών της πτωχεύσεως λόγω ελλείψεως ενεργητικού της πτωχευτικής περιουσίας ή να επέλθει (και να επικυρωθεί) πτωχευτικός συμβιβασμός ή να ανακληθεί η πτωχευτική απόφαση.

II. ΤΟΚΟΙ ΑΝΕΓΓΥΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΕΠΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ, ΩΣ ΑΙΤΗΜΑ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ.

¹ **Ad hoc :** Κοτσίρης, Πτωχευτικό δίκαιο, έκδ. 1994, § 120 σελ. 262 στο κείμενο και στην υποσημείωση αριθ. 63.

Κατά την ρητή διάταξη του άρθρου 536 του ΕμπΝ, από την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση τινός, παύουν οι τόκοι των τοκοφόρων απαιτήσεων των ανέγγυων πιστωτών, **ως προς την ομάδα (μόνον) των πιστωτών, όχι όμως και κατά του πτωχού**. Έναντι αυτού, (όπως και έναντι των εγγυητών ή των συνοφειλετών του) οι τόκοι της (τοκοφόρου πλην ανέγγυας) απαιτήσεως του πτωχευτικού πιστωτή εξακολουθούν να τρέχουν². Επομένως, ορθώς υπολογίσθηκαν και επιδικάσθηκαν με την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής και τόκοι υπερημερίας για το μετά την κήρυξη της πτώχευσης της αντιδίκου χρονικό διάστημα και γι' αυτό είναι απορριπτέος, ως αβάσιμος κατά νόμο και ο προκείμενος λόγος της υπό την κρίση σας ανακοπής.

² **Ad hoc :** Κοτσίρης, ανωτ., § 126 (1 και 3) σελ. 267-268.